

jih preseli v močno brezmatično družino, da oskrbo nadaljujejo čebele. Ko so matičniki pokriti, jih pokrije z mrežico in preseli v inkubator. Izležene matice označi in preseli v plemenilčke EWK, ki jih uporablja že skoraj 40 let. V vsakem plemenilčku je za polno zajemalko čebel. Prve matice se izležejo konec aprila, vzreja pa traja do sredine julija.

Gostitelj nas je presenetil s pogostitvijo z več vrstami odličnega domačega bakalarja, narezkom in golažem iz bakalarja, za piko na i pa je s svojo glasbeno skupino zaigral in zapel znane slovenske in hrvaške melodije. O dogajanju smo v treh jezikih v živo poročali na poreškem radiu Centar. Čebelar Petar je je nedvomno izjemno delaven človek, velik tako v srcu kot v svojih dejanjih. Še enkrat se mu zahvaljujemo, da nam je kljub kislemu vremenu omogočil prečudovit dan.

Naša pot se je nadaljevala v kraj Livade, kjer smo obiskali čebelarja Svetozarja Jankovića. Tudi on je po poklicu inženir strojništva. Dvajset let je na osnovni šoli poučeval fiziko in tehnično vzgojo, po-

Foto: Andreja Smrdelj

Matičniki, zreli za premestitev v inkubator

tem pa se je popolnoma predal čebelarstvu. Čebelari s približno 200 panji, znan pa je predvsem po izdelavi različnih mazil iz čebeljih pridelkov. Kot nemiren inovator je izdelal velikanski trisatni panj, ki meri približno $1,5 \times 1,2$ m. Vanj bo naselil čebele in opazoval njihovo vedenje. Verjetno bomo o tem kaj več brali čez kako leto. V popoldanskih urah smo se polni vtisov o lepi hrvaški Istri vrnili v Koper.

Andreja Smrdelj, tajnica OČD Koper

ZGODOVINA ČEBELARSTVA

Vnuk Antona Žnideršiča Anton Ogorelec o svojem dedku

Le redkokdaj se pojavi priložnost, da si v neposrednem stiku z zgodovino čebelarstva. Obiskal sem Antona Ogorelca, vnuka Antona Žnideršiča, gospodarstvenika in velikega čebelarja, po katerem je poimenovan slovenski AŽ-panj. G. Ogorelec, ki se je rodil leta 1924, je obudil nekaj daljnih spominov na svojega dedka.

Anton Ogorelec je dobil ime po svojem slavnem dedku. Ta je namreč zahteval, naj bo njegovemu tretjemu vnuku ime Anton, čeprav je mama sprva želela, da bi mu bilo ime Mitja. Kot biser najzgodnejšega spomina je povedal zanimivost, da se je dedek ob njegovem rojstvu dobesedno »zaljublil« vanj. Kot najmlajšega ga je oboževal in razvajal, ko so še živeli skupaj v Ilirski Bistrici, kjer je imel Žnideršič tovarno Pekatete – Prvo kranjsko tovarno testenin (današnje Žito). Zdaj so tam njegov spomenik ter šola in čebelarstvo društvo, ki sta poimenovana po njem. Tovarno je Žnideršič na podlagi svoje marljivosti postavil na noge tako rekoč iz nič, saj je njegov oče zakockal vse družinsko premoženje, tako da dedičem ni zapustil ničesar.

G. Ogorelec pove, da bi Žnideršič panj lahko patentiral, a je zavestno želel, da bo v splošni rabi. Po dedkovi zaslugi je nekaj časa tudi čebelaril, in to v čebelnjaku, ki je stal na travniku ob njegovi tovarni. Kraj-

Foto: MB

Anton Ogorelec ob portretu svojega dedka Antona Žnideršiča

ši čas je bil v tem skupnem čebelnjaku za 30 čebeljih družin, poleg katerega je stal tudi okrasni stolpič iz štirih panjev, celo njegova desna roka pri čebelarjenju. Žal je Žnideršiča na prehodu za pešce pri gostilni Lovca v Ljubljani leta 1947 do smrti povozil državni avtomobil. Žnideršič si je tudi želel, da bi njegov vnuk za njim prevzel vodenje tovarne Pekatete, namesto tega pa je g. Ogorelec postal doktor elektrotehnike in zaslужni univerzitetni profesor, bil pa je tudi jugoslovanski ambasador v organizaciji CIGRÉ (Mednarodni svet za velike elektroenergetske sisteme).

MB